

Bài Toán Tình Yêu

Ngày ...tháng ...năm.....

Nhỏ,

Nhỏ thường cần nhần anh giống cây xương rồng khô khan và đầy gai, nhưng nhỏ nè, mỗi khi xương rồng nở hoa thì quý lắm đấy. Anh chẳng biết viết thơ hay làm văn để tặng nhỏ. Anh chỉ thích Toán, Anh Văn, Vi Tính...thôi. Không biết từ trước đến nay, nhỏ nhận được bao nhiêu “tác phẩm” của mấy gã trông si theo nhỏ nhi ? Có lẽ anh thiếu lãng mạn thật, anh chỉ thích những thứ rõ ràng, logic và có thể chứng minh một cách chắc chắn. Viết thơ, phổ nhạc thì anh mù tịt, anh chẳng biết nói sao cho nhỏ hiểu lòng anh bây giờ. Thôi thì, để anh làm một bài toán chứng minh cho nhỏ rõ tình cảm của anh nhé !

Bài toán tình yêu

Đề bài : Anh là X, nhỏ là Y, với phép tính Yêu và Không Yêu, hãy chứng minh định lí sau : X yêu Y và Y yêu X là đúng và chỉ có thể tồn tại một cách duy nhất.

Giả thiết 1 : X yêu Y

Chứng minh: Để chứng minh là anh yêu nhỏ thì anh có vô khối bằng chứng lẫn ví dụ.

Này nhé, từ thuở mới biết nhỏ thôi, anh đã phải đợi không biết bao nhiêu ngày và mất không biết bao nhiêu đêm để nghĩ ra một lá đơn xin làm quen gửi nhỏ. Nếu anh chỉ giỡn chơi cho vui thì anh đã làm quen nhỏ ngay từ lúc đầu rồi. Nếu anh chẳng “có gì” với nhỏ thì anh đâu phải hồi hộp ngóng thư thư nhỏ trả lời đến như vậy. Nhỏ thấy chưa, chỉ bước ban đầu thôi mà làm kẻ lạnh lùng với trái tim bằng đá như anh phải nao núng không ít. Cái ngày nhỏ cười cười chấp nhận, mắt nhỏ long lanh đến lạ kì, may mà anh còn “nhớ lối đi về”, nếu không chắc gia đình phải đăng báo “Tìm người lạc”. Nhỏ thấy chưa, như vậy cũng đủ thấy tấm thịnh tình của anh dành cho nhỏ rồi .

Nếu anh không yêu nhỏ, anh chẳng thể nào đứng trước trường chờ nhỏ tan học về. Thuở ấy, anh chúa ghét mấy đứa con trai đứng đực mặt ra mong ngóng, trông thật chẳng khác gì mấy thằng ngố. Anh vẫn cười thâm: “Đàn ông đàn ông thì phải khí thế lên, ai đời chỉ vì một người phụ nữ.” Nhưng ôi chao, anh hùng không qua ải mỹ nhân, bây giờ anh lại cam tâm tình nguyện làm một thằng dở hơi như thế. Dù biết chưa đến giờ, anh vẫn nôn nóng tới sớm rồi đứng đợi, chỉ sợ ra trễ, nhỏ theo lũ bạn đi mất. Mong là nhỏ sẽ không cho anh là thằng ngốc, nhỏ nhé.

Có khi nhỏ giận không thèm nói chuyện với chuyện với anh, mới vài ngày thôi mà anh đã thấy thời gian sao dài dằng dặc, vào sở làm mà lòng như lửa đốt, đến nỗi mấy đồng nghiệp cứ phải thì thào: “Mày làm sao thế ?”

Biện luận:

“Tình yêu là mù quáng”. Không, anh chẳng thích làm gã thầy bói mù đoán già đoán non tình yêu của chúng mình. Mắt anh còn tốt lắm, và để thấy rõ nhỏ hơn, anh còn gắn thêm hai miếng kính dày cộm, to chằng. Anh không dám thề non hẹn biển như một kẻ khoác lác, anh cũng không muốn nói vòng vo quanh co đầy ẩn dụ ngụ ý để nhỏ rồi tỉnh rồi mù lạc vào mê hồn trận thì tội nghiệp. Anh chỉ có thể rõ ràng, ngắn gọn và súc tích y như một bài toán logic : Anh yêu nhỏ.

Giả thiết 2 : Y yêu X

Chứng minh : Đặt mình vào chỗ ngồi của người khác để suy ra người ta nghĩ gì quả thật là một điều không đơn giản. Nhưng vì nhỏ, anh sẽ cố gắng làm mọi thứ trở nên dễ hiểu nhất mà anh có thể.

Nhỏ có thể đang cong môi, lừ mắt bảo rằng, làm quen thì nhỏ cũng có cả khối người, nhỏ cũng đồng ý cả chục mạng, chứ đâu có riêng gì anh. Ừ, cho là vậy đi, thế tại sao nhỏ không trả lời ngay, mà để đến cả tuần sau, anh năn nỉ mãi mới cho gặp mặt. Định cho anh đau tim chắc ? Vậy là nhỏ cũng coi anh “đặc biệt” hơn người khác một chút rồi. Nhỏ sắp kêu: “Con gái phải làm giá chứ sao!” Ừ, cho là vậy đi, sao khi anh nắm tay nhỏ hỏi: “Chịu không?”, mặt nhỏ đỏ hồng lên, chỉ cười cười mà không nói gì? Nhỏ lại sắp bảo: “Thì con gái phải mắc cỡ chứ sao?” Ừ, cho là vậy đi, sao mấy thằng “ôn con” ở trường xếp hàng chờ đón nhỏ về, nhỏ ngúng nguẩy lắc đầu mà chỉ bẽn lễn lên xe anh ngồi? Nhỏ chắc đang bậm môi la: “Tại anh lớn hơn, chừng chắc hơn nên đáng tin hơn.” Ừ, cứ cho là vậy đi, sao nhỏ cứ chịu khó viết thư, chép thơ, gửi nhạc cho anh làm gì nhỉ? Mà toàn thơ tình không mới...ác chứ ! Nhỏ biết anh khô queo, cứng như đá, chì như thép, vậy mà còn đưa toàn mấy thứ “uớt nhep”. Sao nhỏ không làm thế với mấy “ôn con” trong lớp nhỉ ? Chết thật, lần này anh không suy ra nữa đâu, để tự nhỏ nghĩ đi nhé !

Ngày 8-3, ngày Valentine, nhỏ hí hửng khoe anh nào hoa, nào quà, nào thiệp, cùng “những lá thư tình hay nhất thế giới”. Quen nhau gần một năm trời rồi, vậy mà anh vẫn tay không, tinh bơ ngời uống nước mía cạnh nhỏ, chả phản ứng gì sất. Không biết ai tự dung hờn mát thế nhỉ? Úi dào, anh đâu có dễ sập bẫy nhỏ như vậy? Cái kẻ “khích tướng” này xưa còn hơnTrái Đất. Ai bảo con trai không được làm giá? Nôn nóng quá nhỏ chạy mất tiêu thì sao ? Nhỏ định chọc cho anh ghen chết đấy à? Đừng hòng nhé. Ôi nhỏ ơi, anh là “người lớn”, chơi với nhỏ anh thành “con nít” một chút. Còn lũ “ôn con” trong trường chỉ là đám con nít tập làm người lớn. Người lớn đã từng làm trẻ con, cho nên trường hợp anh chấp nhận được, còn đám con nít mới nứt mắt hỉ mũi chưa sạch mà học đòi, thế là hỏng ! Khi nào rảnh, anh sẽ viết thêm cho nhỏ một bài chứng minh lí luận đầy đủ về lũ ranh ấy cho chúng biết thế nào là lễ độ !

Biện luận :

Những gì nhỏ dành cho anh, chắc, anh “cảm kích” lắm lắm. Từng ấy ví dụ thôi anh cũng đủ hiểu lòng của nhỏ rồi. Úi dào, nhỏ mắc cỡ không dám nói ra, thôi thì để anh nói giùm nhỏ nhé. Chà, không được, nói lớn quá người ta biết thì nhỏ đỏ mặt, vậy anh nói khe khẽ vừa đủ chúng mình nghe thôi nhỏ nhé: “...” Ui da, đừng có ngắt anh, đau lắm, tội nghiệp!

Từ (1) và (2) =>

Giả thiết 3 : X yêu Y và Y yêu X. Chúng ta yêu nhau

Chứng minh: Nếu giả thiết này thành sự thật thì ... ôi chao, còn gì hạnh phúc bằng!

Nhỏ còn bé lắm, nhỏ còn đi học, hồn nhiên và ngây thơ. Thịnh thoảng, nhỏ bỗng thành người nhớn, nghiêm nghị và sâu sắc khiến anh phải ngạc nhiên. Dù sao đi nữa, trong anh, nhỏ luôn là nhỏ bé bỏng và đáng yêu. Anh yêu mái tóc nhỏ nên anh đã phải đi lụng cái kẹp tặng nhỏ dù một thằng đàn ông như anh chẳng ưa gì chuyện sắm đồ con gái. Anh yêu đôi mắt tinh nghịch, lí lắc. Anh yêu cả cái nhìn mơ màng dù với cặp kính mà nhỏ ghét. Anh yêu cái mặt nhăn nhăn như... con khi khi nhỏ giận. Anh yêu luôn cả tính xấu của nhỏ vì tình yêu phải bao dung và độ lượng. Còn nhỏ, khi vui nhỏ tìm đến anh chia sẻ, nụ cười lúng liếng của nhỏ làm đời anh thấy tươi đẹp hơn. Lúc buồn, nhỏ cũng tỏ vẻ tâm sự rồi hỏi anh gỡ mối tơ lòng. Bên nhỏ, anh thấy mình cũng quan trọng hẳn lên, và anh cố làm tốt mọi thứ hơn để xứng với tình cảm của nhỏ. Nhiều lúc nhỏ giận lẫy bảo anh vô tình, chẳng quan tâm khi mấy ngày im bật, chẳng hỏi thăm. Không có đâu, anh luôn nhớ nhỏ, anh chỉ bận đi làm thôi. Nhỏ thấy đó, anh phải làm tốt công việc của mình thì mới ra oai với nhỏ được chứ. Anh còn phải kiếm tiền để có dịp mua quà, dẫn nhỏ đi chơi, đi coi xi nê... Nhỏ thấy chưa, anh cũng có trách nhiệm lắm chứ, anh chả thích ăn không ngồi rồi, đi tán gái cho vui. Anh có nghĩa vụ lo lắng cho tương lai và chuyện học của nhỏ nữa, anh chả muốn vì mãi vui nhỏ quên mất học bài. Nếu thế thì anh quả thật đáng trách lắm.

Biện luận:

Có thể anh yêu nhỏ nhiều hơn là nhỏ yêu anh. Thế cũng được, quan trọng là Chúng ta yêu nhau. Yêu anh,

nhỏ vừa được yêu nè, vừa được chiều nè, vừa có vệ sĩ, tài xế và cả thầy giáo nữa. Thấy không, nhỏ “lời to” đấy nhé. Còn anh, chỉ cần được nhỏ yêu, vậy là quá đủ rồi.

Giả thiết 4: X không yêu Y và Y không yêu X

Chứng minh: không tìm ra

Biện luận:

Một giả thiết cực kì vô lí . Anh đã gặp qua khá nhiều bài toán học búa trong đời, nhưng đây là một câu đố lạ lùng nhất anh từng gặp. Mọi lần, nếu không tìm được một đáp số khả thi, anh sẽ ghi vào phần lời giải rất ngắn gọn: CTMB => Có Trời Mà Biết. Nhưng nhỏ à, giả thiết này có lẽ trời cũng không trả lời nổi, vì nó sai ngay từ giả thiết, vậy thì còn chứng minh cái quái gì nữa !

Chắc nhỏ đang nhắc chừng anh, hình như thiếu thiếu cái gì phải không? Anh biết rồi, nhỏ đang bảo còn hai giả thiết nữa mà anh quên. Anh chẳng quên đâu, anh chỉ thấy chúng không cần thiết thôi. Nhưng để chiều lòng nhỏ, anh nói nhỏ nghe nhé.

Giả thiết 5: Y yêu X và X không yêu Y

Thật không cần cứ, không nguyên do, hoàn toàn vô lí ! Nếu nhỏ yêu anh thì lí nào anh lại không yêu nhỏ được cơ chứ ? Giả thiết này cũng sai lầm ngay từ đầu rồi, chẳng cần chứng minh nữa.

Giả thiết 6: X yêu Y và Y không yêu X

Nhỏ ơi, nếu quả thật có một giả thiết như vậy tồn tại, anh không đủ can đảm lẫn tâm trí để chứng minh nữa. Anh tìm mãi không ra một bằng chứng nào để nói nó là sự thật. Trời sinh ra mỗi người đàn ông và lấy cái xương sườn của họ để làm nên người phụ nữ. Nhỏ chính là cái xương sườn huyết thống ấy. Nếu nhỏ từ chối mà phụ lòng chúa trời, có lẽ anh sẽ chết vì một cái xương sườn ngoại đạo. Chắc chắn nhỏ không nở nhìn một kẻ yêu mình phải chết thảm thương như thế chứ? Vậy thì, chúng ta hãy dẹp luôn cái giả thiết “mắc toi” này đi, nhỏ nhé !

Kết luận: Nhỏ ơi, chứng minh nhỏ nghe vậy là đủ rồi, thôi tụi mình cứ tự... kết luận với nhau đi, ghen nhỏ !